

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára	Felolós szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Kéziratokat nem adunk vissza.
Egész évre 8 K	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKÁNYI ERNŐ.	Szerkesztés és kiadóhivatal: B a l k á n y i
Fél évre 4 "			Erno könyvkereskedésben Alsólendva.
Negyed évre 2 "			A nyitlter sora egy korona.
Egyes számai ára 20 fillér.	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		

A munka.

Tricszt, 1909 június 25.

A mai társadalmi élet alapja, az emberiség nagyrészének egyedül megélhetési forrása: a munka. Mire azonban visszatér az életből hozzánk, már pénz lesz belőle. A munkáról szólna, tehát a pénz mai történetét kellene adnom, hozzáfüzve a munka egy fizikai, mint szellemi, de még inkább erkölcsi és jövőbeli kérdéseit. Így nemcsak az emberi munka, hanem — majdnem — az élet is pénzé változik.

Ez a munka-érték azonban szembe találta magát a nagy pénztömegekkel, a tőkével, melynek hatását és erejét a proletariázmus híven mutatja. E hatás, erő leküzdése, eltüntetése érdekében készült nagy harcra a munkánsép. Ez a pénz, amelyről itt szó van, az nem tőke és hatását a tulajdonosaival — akik a közép- és munkásosztályból kerülnek ki — érezteti.

A pénznek nemcsak külön élete, hanem morálja is van. Az egész mai élet — különösen a középosztályban, — annak minden nyomorúsága, kulturális és erkölcsi jelene feltétlenül igazolja ezt.

A pénz elsősorban nem alapja, különösen nem állandó, biztos alapja az életnek túlságosan ingó-mozgó, helyenként, majdnem családonként változó értéke miatt sem. Azután könnyen, mi több teljesen eltűnik. Ez teremti meg a munka, tudás és erény (vagy erkölcs) helyett csupán a pénzért való küzdelmet. Teljesen uralkodik a manák való édes, mely élethen lassan elhagyunk mindent, mi nem pénz.

A sok pénz, a tőke már nagyságánál fogva is inkább bírja a küzdelmet, azonban hatása a többi osztályra sokkal nagyobb. A kis tőke, vagysis az említtett pénz, teljesen ellenkező hatású. Nem lehet a teljes sort bemutatni, elég néhány részlet is. Mert a mai embernek, ha van pénze — könnyen lehetséges, — akkor gazdag, jól élhet, nem kell dolgoznia, nincs szükségje tudására, de hitre sem. Holnap esetleg elveszti a löversenyen, koldus lesz. Mije marad? Semmije. A nyomora, meg — esetleg — sok hitte. Nem „kell” dolgoznia, de akar dolgozni.

Nagyjában ez a váza, tragédiája a mai életnek. Közben még sok-sok van, de mind itt kezdődik, esetleg végződik is. Változatok lehetnek pillanatnyi, vagy talán állandó vagyon, fény és pompa, ellentétben a nyo-

morral, bünnel, meg piszokkal. Csak „az életet” nem találom sehol, igaz, hogy itt nem is nagyon keresem, meg mintha nem világítana sehol valami kultúra, tudás, vagy mintha megszűnt volna minden hit. (Nem a reményről van szó.) — Így lehet bukadásolni hosszabb, rövidebb ideig, ez időn belül letérni és azután csak pénzzel felemelkedni, de nem sokáig. Egy ideig mintegy öntudatlanul, félrevezetve, mások meg mulatva, élvezve, sokan meg buta gyáva-ságban követik a tömeget. — A haragot aztán egy ilyen kornak, vagy jelenségnek a tudorok, esetleg az idealisták, de mindig egyének húzzák. Miért? Szükséges ez? Mivel tehetik? Megteszik, mert eljön az idő, mikor azok, akik már ma is félreálltak az élet, megelégedik mindent és mikor a tömeg már végigjárt mindent, amit a „ma” nyújtott nekik. Akkor már más kell. Esetleg jobb, vagy szebb. Mindegy, amilyet adnak. Mert a munka az megmarad, azért még ma is több maradt, mint amennyit fizetnek érte. De az életben csak értéke fontos, mert enni és mulatni akarnak az emberek. Közben pedig nem látják, érzik, hogy mit vesztek. De talán mégis. Mert csak egy szikra kell, hogy meggyuljon az egész. A szikrát pedig éleszti a modern tudás, mely hitté lesz keveseknek.

Már látjuk, hogy érzi, miszerint — anyagiakban — kevés az ellenérték, tehát sztrájkol, vagy csal a tömeg. Innen már csak egy lépés van. Mikor belátja, hogy nemcsak a pénz kevés, — ez feltétlenül felhívrol fog jönni, — hanem az egész élet, mely körülötte van, már nemcsak mulatni, inni, meg élvezni akar, hanem élni is, mert azért nem érdemes egész életet át ott a kazán mellett izadni, vagy beteget gyógyítani, esetleg pörösködni. — Ha megérfzi a színség, hogy játéka után az önkéntelenül, elismeréssel felhangzó taps többet ér a pénznel; ha a tudós inkább tanult ingyen a tudásért, szellemi elismerésért szabad embereknek, mint hivatalos kultúra mellett, aki fizetésért, akkor majd dolgozni fognak és nem lesz szükségük a pénzre.

Nem szabad az életben — különösen annak alakulásában — valami megmáshatatlant felősbbséget látni és bizzunk kell, mert lehet is bízni az egyéniségekben, a lélekekben, mely megteremti mindig majd a tudást, meg a hitet.

— SZENES PÁL.

A r. kath. elemi iskola válsága.

Az alsólendvai róm. kath. elemi iskoláról szól az ének. Arról vesszük a hirt, hogy a válság sötét felhői nyomosulnak fölötte és egyelőre a legjobb akarat mellett sem tudhatni, hogy lesz-e kibontakozás, véget ér-e a súlyos állapot és mikor, végül, hogy a megoldás bölcs és méltányos lesz-e, nem lesznek-e kénytelenek a vallásbeli lakósság megadóztatásával át lépni a törvényes határt. Helyesebben, csak egy megoldása lehet annak, hogy az iskola felekezeti jellegét továbbra is fentartsák, és ez a közönség súlyos megadóztatása. De kezdjük legelől a dolgot.

Nagyon jó információk szerint az alsólendvai r. kath. iskola, ahol egy idő óta egymást követik a súlyos bajok és ahol hónapok óta a tanítókat sem tudják fizetni, nemrég 1300 korona évi segélyért fordult a miniszteriumhoz. Ez a 1300 kor. mentette volna meg az iskolaszéket a mai kellemetlen helyzetől, hogy a szegény, roskadásig megadóztatott nép kultusz-adoját emelnie, meg pedig jócskán emelnie kell, ha kedvezőbb megoldási mód nem kínálkozik. A miniszterium azonban megtagadta az újabb segélynyújtást (nem megelégette), mert úgy találta, hogy az újabb segély kérésére es nyújtására jogcim egyáltalán nincs. Az iskolaszék pedig vakon bízott ez alkalommal is a miniszterium jóindulatú belátásában és képzeltől, milyen megdöbbenést keltett reményük ilyen módon való rosszra fordulása. De nemcsak megdöbbenést keltett a kedvezőtlen hirt, hanem súlyos gondokra is adott okot, mert ez volt az utolsó eszköz, amelynek segélyével az iskola további fennállását — a szülők újabb, terhes megadóztatása nélkül — biztosítani tudták volna.

Egyszerre megindult a találgatás: ki és hogyan oldja meg a kibontakozás súlyos kérdését. Egyik elhangzott vélemény szerint legjobb volna, ha a város adná meg az évi 1300 korona mentő-segélyt, de ezt az eszmét ők maguk is merészek találták. Miért? Először azért, mert a városnak magának sincs pénze, másodsor azért, mert mint szólnának hozzá a többi felekezeti iskolák, harmadsor azért, mert nem áll jogában a városnak olyan tőkeből, mely a zsidók és más vallásbeliek verjeteles filléreiből kovácsolódott össze, kizárólag egy olyan felekezeti iskolát támogatni, melynek

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-köhögés, skrofulozis, influenza
ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mintthogy értékelten utánzatokat is kínálunk, kérjen mindenkori „Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

Sirolin

Emeli az étvágyat és a testhely, megcsinálja a köhögést, váladékok, éjjeli izzadási.

„Roche”

Kapható orvosi rendelre és gyógyszerárkában. — Ára évenként 4 — korona.

vezetői nem annyira az iskola jövőjének érdekében, hanem felekezeti-keresztény szempontokból azt a kezükből kiereszteni nem akarják.

A második vélemény az, hogy emelni kell a kultusz-adót. Eddig ugyanis 6%-os volt a kultusz-adó, de ezután már a szükséghez képest 18–20%-os is lesz. Ez olyan súlyos megadótársa a közönségnek, amelyre idáig aligha volt példa. És miért történik mindez? Csak azért, hogy az iskola jellege ne változzék. De a közönség felvilágosítására kijelentjük, hogy a törvény csak 5%-os iskola-adót ismer el, és milyhét magasabb az adó, nem köteles a közönség megfizetni. Hát mit tegyen? Követelje, hogy a város gondoskodjon egy iskola eltartásáról, ami ilyen esetben a városnak kötelessége is.

A harmadik vélemény az, hogy a felekezeti iskola adassék városi kezelésbe, amely egy hatalmas lépés volna az iskola államosítása felé. De az iskolások zöme és a fanatikusok hallani sem akarnak erről, mondván, hogy a községi, illetve állami iskolában a növekednek nem kapják meg a kellő vallásos nevelést. Megnyugtatóslak közölhetjük ezzel szemben, hogy egy a községi, mint az állami iskolában igenis minden vállalásból tanuló megkapja a maga rendszeres hitoktatást, kinek szigorú kötelessége a hittani órák pontos betartása. A községi, majd állami kezelés emelne az elemi oktatás nivóját és a községi iskolából meg volna az a nyahasznunk, hogy az 5 százalékos adó sohasem emelkedne, mert ha ez nem fedezné a kiadást, úgy segélyképpen az állam adja meg a hiányzó összeget.

Az már régi dolog, hogy a jelenleg túlszultolt és hiányos felszerelésű kath. iskola nem képes a kor követelményeinek úgy megfelelni, mint egy rendezett és kellő tancerővel ellátott állami iskola. De ezzel távolról sem akartuk valódoni a felekezeti tanítókat. Ők hivatauk magaslátan állanak s bámuljuk önfeledőzásaikat, hogy a jelen

mostoha viszonyok között is oly dicséretben megállják helyüket. De az tagadhatatlan, hogy a rendezettebb viszonyok fokoznak az ambíciót. Az állami tanítóknak a törvény 300 kor, fizetési előnyt biztosít és nem kell neki egy tanteremben 90—100, sőt ennél is több tanulóval vszödni.

Röviden elmondtuk, hogy mi az, ami az elemi iskola jelenlegi beteg állapota mellett a biztos utat mutatja a kibontakozás felé. A községcsítés elléenségének pedig csak annyit mondtunk, hogy ha igazan baratai a népnek és komoly, szilárd alapokra akarják fektetni az iskolát, ne kereszsenek kibúvót a községcsítés alól, amely a közönség egy tekintélyes részének már igen régi vágya.

Egyébként erre a tárgyra még visszatérünk.

Nyári elmékedések.

Nem is rég a nyár közeledtét a visszatért vándormadarak s a meztalab korzóó iskolásfiúk jeleztek. És mindnyájan több-kevesebb örömmel vetük tudomásul, hogy jön a nyár. A rétet, erdőt fakadó rügyel, nyíló virággal, arcot bízsergető enyhe napfényvel, vig madárdalal éltre kelto, hangossá, derültül verazóó nyár. És nem kívántunk más jeleket, meg voltunk elégedve ezekkel. Ma? Ma egy kissé másként fest a nyár közeledte. A régi jelek megmaradtak ugyan, de jöttek hozzá újak is, amelyek elvesztik színet a virágnak, homályossá teszik a verofényt, hamis hangokat kevernek a madarak trilláiba és barázdákat szántanak a nős, családós emberek homlokára. Amellett valami kellemetlen sejtelmekkel töltik meg a férfjek és apák keblét, ott balfelül, ahol az ember a szívét, meg — tárcáját viseli. Százever számára érkezik a nagy divatúrá-házak vaskos árjegyzékai s leturják a hasznos olvasmányú könyveket a magyar családok asztaláról.

Az új ruhakelmék ezer meg ezer változatot tartalmazó értekléniú mintaküldeményekkel van te a lakásban minden zug, a divatos nyári kalpakolozszusok képei hevernek mindenütt. A hely-

beli kereskedők kirakataiba is megjelennek az új minták. És megindul a népvándorlás a kirakatok felé, az üzletekbe, a varrónokhöz. A tavalyi ruha piacra járó ruhává lesz degradálva, ha ugyan nem a cselédnek jut ajándékul. Pedig csinos volt, sokba került, aztán — ki sines még fizette. A tavalyi kalap a padlásra kerül, vagy a mosónő kapja meg, hogy az uri kisasszonnyal lelt leányának legyen vasárnapra kimenő kalapja. Pedig az is de helyes kis jószág volt, azt is lehetne új dizzsel ellátva viselni s annak az árval is tartozik meg a nagysága. De el kell dobni, mert kiment a divatból. És ki viselne nátkul úgy ruhadarabot, ami nem a legujabb divat szerint való?!

A férj, a családapa kivասaltatja öt-nai-héve felöltözött, legfeljebb új bársonyallert tétet rá, ha nagyon pazarló hajlandóságú), felszergeti világos nadrágot, melyet a kéteszendet viselés alól kirojtoztott, előszedi a tavalyi kalapját s átalakul divatos alakká. De önagysága s a kedves varrnák, kik még harsánytagul sem tudják bevarrni s egy kétes-írú hamislevest sem tudnak kotyvasztani, kiknek egész élete zongora, sétálás s más haszlatban szórakozás között teltek el, (ohó! há a különböző pamaocsóó szőreltek telik-ak, toalet toalet asztal hol maradt?) rendiük a legujabb minta szerint való kelmet, a legujabb divat szerint való ruhákat, a legcsinosabb és legrágább kalapokat s büszkén libegnek a járdán fel-alá a krumpli-levés és feltétlen babfőzeléklből előb edud, vagy az ecettel, hagnával elkészített szafaládé-vacsora előtt. Mert sokat emni nem való, elegendi emni nem lehet. Hol maradt akkor a szilárdi termet, az érdekes halvány-ság, a divatos verszégénység? Az öregnek is art a jóllakás, mert túlvermessé válik s még megüti valami jötevényuka igaz, mikor a divatszámlat vagy a lejárt váltót kézbesítik neki. Amár ez sem lenne nagy baj, a gyászruhákban is új a divat és annyira elegánsok, hogy szinte kár, hogy halálessellettel kapcsolatban lehet csak viselni.

Ej! minék ez a sok szóbeszéd, aninek ugysem lesz fogagánya. Nézzük meg a sétéó jól öltözött hölgyeket, az ájtó-kopott (ha ő is elegáns, még nagyobb a baj!) családapákat, milyen sokan, milyen gondatlanul utaznak újabb adós-

Csicserege száll a madár...

Csicserege száll a madár
A ringó faagra,
Hivogató notájára
Felélt a párja.

Szerelemről szólt a nóta,
Párja úgy megérti,
Hozza szálva, szép danával
Fetel vissza neki.

Zöld lomb között van a fészékük,
Óda is elszámlának,
— En is egyre hivogattak,
De hiába várlak...

Igazad van, széke lánya,
Mit keresel itten?
Nem számít ma a szív, a dal,
Másmo pedig nincsen...

IJ. REVERENCSCSIS ISTVÁN.

Csendes éjei...

Csendes éjei messze kerül az álom,
Emeltézza kis ablakom kitarom,
Behallatszik pásztor fi notája:
„Harmatos a kis ibolya virága...”

Csendes szeló reggeli a levelet,
Virág-illat balzsamozza a leget,
Gyöngyhárman hull piros róza szirmára,
„Az ég sirta könnyűt le reá...”

Sötét erdő, ide nyúlik az árnya,
Hűten gerét sirtá beome a pára,
A faldalma úgy átjárja lelketem,
„En is sirték, át de nekem nem lehet...”

En is sirték, asztárnak az éjszákát,
Házen a könyv gyógyulást hoz, enyhét ad,
De elsirtam rég utolsó könnyemet,
„Hej, én nekem könnyüm már nincsenek...”

DÓRA.

Modern házasság.

Mikor Rab Lőrinc esküvőjét tartotta, zsufolásig megtelt a templom közönséggel.

Mindenki lami akarta azt a leányt, aki megadta a hódítami a komoly, büszke, dalás férfi, akire a városbeli szépségek hiába vetették ki a halót. Még észre sem vette őket. Talán nincs is szive, úgy gondolták.

És most hozott magának feleséget — idegeaból. Tehat mégis csak tud érzeni ez a hideg, mozdulatlan akar ember... Avagy talán csak érdeklázáság az is, mint annyi sok más? Amolyan ügyönkök, vagy jökdéüül öregasszonyok révén összetakolt parti?!

A menyasszony magas, nyulánk jelenség. Éjfelete szemei a sirtú fátóly alól is szinte perzsenek. A városbeli lányoknak, akiket az ingyesség, meg a kíváncsiság hozott az esküvőre, bekellett látniok, hogy ilyen szempár nem kerül ki közülük.

Mikor a templomi ceremóniának vége volt s az új pár a vendégcsereg elől egy pillanatra visszavonult, Rab Lőrinc a szivéhez szorította a szép menyasszony finom, fehér kezét s amint szerelemtől izzó tekintete rátapadt a nő reszketé, finom alakjára, mintha egész lelke benne lett volna a nézésében.

— En édes mindenen... — sutogta lázasan.

Ez volt minden, amit szólt tudott. Magához öllele lázasan és mohón.

A nő pedig szeliden emelte rá nagy, égő szemét. A végmeklül szerelem édes, mámorító boldogsága volt ebben a tekintetben.

Elmúlt az esküvő, elült a lakoma zaja a Rab Lőrinc házában. De a nagy csend hangosabb

minden zajnál annak a kettőnek, aki benne él. A nagy hantalganságot megzenésíti az ő szerelemtől izzó sutógásuk, azok a szászor, ezerszer s még így is kevésszer ismételt vallomások, melyek a végtelenség ismételve sem képesek kifejezni azt, amit ők ketten éreznek.

S amint a napok mulnak, a férfi lassankint felcsodúdik. A komolyabj esze azt sugja, hogy ez az örökös, szakadatlan ölméngim immár kezd gyermekessé válni. Beszélni kellene már komolyabj dolgokról is. Meg kellene hányni-vetni a jövőt, amelyben ugyan nincs semmi agasztó, mert hiszen Rab Lőrincnek nagy vagyona van s nem prédá ember. Azonban nem art az ily természetű dolgokkal is foglalakozni.

De hányszor ezt a tétét pengeti, az az édes szép asszony a szemébe kacags neki nem toltul más szó az ajkára, mint újból és újból csak: — En édes mindéngem, én drága üdvösségem...

Jólán pedig átkarolja puha karjával a lázas férfi nyakát, odavajona magához egészen közel, hogy egybeolvad forró léleketük s úgy süsög édes, mámorító zavakot.

A kis város széke és barna szépségei eléfelettek már a Rab Lőrinc esküvőjét. Négy kerek esztendő változtat hozott a Rab Lőrinc házába. Megszűnt a sutógás, meg a nagy csönd. Most már komolyan foglalokznak a jövővel.

A fiatal asszony széles karoszekében ül, egyedül. Gondolkodik mélyen, szinte önfeledten. Közbe-közbe önmagához beszel.

— Azt hittem, hogy szeret. Nem igaz, hazudtál! De akkor mért emelt magához engem a vagyontalant? Talán még nincs igazam? Mért hagy hát akkor óraszámra, mért nincs a köze-

ságok felé. Aztán akinek kedve tartja, kapjon fel mellette az útleibe. Mindig van úres hely!

Tessék felszállani!

(Szártfogom.)

KELEMEN ISTVÁN.

Hangulatok.

Az ember.

(Történelmi arcképcsarnok.)

35-ik folytatás.

Hogy ott folytassam, ahol a multkor elhagytam, hát elmondok még az öreg Feld tájáról egy, sokak előtt ismeretlen, semmiféle „Annálés”-ben sem semmiféle „Tarka Krónika”-ban meg nem jelent kis apróságot.

A szinkörbe Ujházy lév. És így jelen vannak Feld tate és Ujházy. Idő: jelenkor. D. e. 11 óra. Tüzetesében egészen közel. A próba hangjai behallatszanak. Ujházy biztosan valami vendégcserepeletti ügyben jött, de a tate kivételesen nem valami előzetesen környékezi, mint ahogy kivételesen a mestert szokta, hanem valamit kevesgel a fiókjában. Egyszer hirtelen a nagy csendet megtörő a tate:

— Te Ete, te Ete (t. i. Ede) miért fumikálsz te enketet? Mond?

— Marha svab! Marha! Ki fumigál téged?!

A fene fumigáljon téged, vagy ne fumigáljon!

— Te Mester, te Ete! Láttam az aláírásodat, niken láttam: ugy volt aláírva: Ete, Ujházy. Ete, minteképp nefet, nekem meg úgy irad mindig alá, hogy csak Ujházy, minten nyugadtam én fia írva csak „Ujházy”, hát járja esz, mit fumikálsz enketet? Nesze, ir ki ríteszen a nefed. Pótold vissza! Irtd oda mindyterké: Ete.

És a Feld tate ekkor Ujházy elé tette annak 25 év óta kiállított nyugtát a vendégcserepeletti díjairól. Egy egész nagy csomó gondosan begyűrt, de jórészt már sárguló papírosit.

Képzeltethi, hogy mit mondott erre Ujházy, akinek már akkor reszketett a keze, akinek akkor a hagyományós fél szivar jűdében kiesett a szájból: „Vén Marha... „Marha svab... „Megy- vagy veszve”, voltak a kiáltások.

Ísmen pedáns az öreg Feld tate, akinek már egy olyan hatalmas nyári kő-színháza hirdeti a „Motyor muzsa” dícsőségét, amelyen nyári színháza semelyik nagyváros kertjének sincs.

lemben mindig, mint az eskendő után? Dolgai vannak? A jövőre is kell gondolnia? Megunt és ezzel vége.

A képződés nem hagyja nyugodni.

— Nem tagadtam, neki igazza van, hogy elhidegülttem iránta. De hát istenért, miért, miért? Ugy kell lennie, hogy én addott okot rá a nagy komolysággal és én érzem, hogy ez nem tartak iry soká...

Kimerülten kelt föl s imbolygó léptekkel mérte végig a szobát.

E pillanatan lép be Rab Lőrinc Szép komoly arcan sötét hajú. Udvariasan csókol kezét nemek s aztán mindenki megcsókol, néki is.

— A vörösből jöttél, az emberek már a nyelvükre vettek. Az a hidegség, melyet Ön velem lepezeltlenül érezet, nem maradt észrevétlen. Kérem, titkolja érzelmét legalább a világ előtt.

Jólan fél sem néz. Ugy feldfagyos, szenvtelen hangon.

— Titkoljam? Tudja-e uram, hogy én nem születtem színésznőnek? Az emberek beszéde egyáltalán nem érdekél.

Rab Lőrinc ajkára harapott. Keserű szemrehányás tolt az ajkára, annak zárta el az utját.

Ísmen elmutt egy esztendő, talán annyi se. Ez az idő a vörösből lányoknak, akik valaha szemet vetettek Rab Lőrincre, új reménységet hozott.

Rövid volt ennek az egy esztendőnek a története. Rövid nagyon. Jólan elhagyta a házat. Mest haza a szüleizhez. Néhány bántóan rideg sort hagyott hitra magyarazatán.

— Nem tudom már szereti. Iy az élet teder. Legyen boldog. Jobb így!

Ennyi volt az egész. Mikor Rab Lőrinc elolvasta, igazán nyugodt maradt. Csak a kezével teti olyasféle mozdulatot, mintha valami kellemetlen líományt akarna elzini szemel elől, s aztán flegmatikusan mormolta:

— Igaza van, jobb így...

Hanem ha a Feld tate vállán eljutottunk a Városligetbe, hát maradtunk is ott. Azaz akkor mondani, csak a Városligetben, abban a Városligetben, amit néhány szabályszertlen beültetett fájánál fogva a csáktörtnyi „nagyász” nevezett el annak.

Ebben a Városligetben a varaszdini (?) városi zenekar közreműködésével a legutolsó vasárnap (9. VI. 20.) a fűzőlóság egy néptüneplyt rendezett. Nem volt ugyan 3000 korona tiszta jövedelem, mint Alsöldendva, január 30-ikán, azon a mulatságon, amit a fűzőlők rendeztek, mert hát hiába, nekik nincs Bíró (bíró) Lajosuk, de mondatlan, nem volt érdemes kimenni, hát természetesen kimentünk (Félek ugyan, hogy hirtelvi polembái keveredem, mint az Bíró úrnak történt, jelen, amikor csak kis sorban, de már mindegy) Szóval ott hagytam el, hogy kimentünk valamenyien, mi öcsáktörtnyűk, vegyesen: magyarok és spanyolok (ezek a spanyolok Horvátszágból jöttek ide már régebben). És a nép ünnepeket ülelt. A nap néptüneplyt ülelt. Volt hozza minden: száksa lutas, hordó mászka, lepény evés (Ez ugyan lepény falással sülyedt, de azért e körül nem volt baj). Volt léghajó is. Szesz-hajó reptiles Rá volt írva, hogy „Zeppelin”. Természetesen már 12 méter 34 cm magasságban léghajóéggel szenvetett a fűzőlőknek nagy emléttére, akik ugy elcsaladtak a színhelyről tüzet elől, s a szűzlemből a tüzet mondatlan szűzszárgaságot öltani, hogy a korsósorban nem győzte eléggé dörzsolni annyit is meleg, de nagyon széles kezelt. A léghajó az igazat olvasó kedvéért azonban minden tűz nélkül, teljesen hamu alakban érkezett le a földre.

Mozsár-ágyuk nem voltak. De azért minden a néptüneplyt fényes jeleiben folyt le, amit a fentiekből az igen bájos olvasó könnyű szerrel immáron meg is gőzödhettél. De, hogy ne legyen smucig a magyar, hát még elárlom, hogy a betetőzés meg olyan dícső fény sugarakban ivelt át az egész mulatságot, a teret, az ünnepeit besötétlett dícsőségét, hogy a magyar tudományos akadémiának meg utánozni sem mernék. Azonban parador! Kétség olvasás, hosszúság meg, hogy kissé felteltettek, ez csak tüzi-játék volt és nem másféle sugár, — hanem, amit egyébként elmondtam róla, az igaz. Az apró pukánkasokat olyan bájos idrválagszállat fogadta a spanyolok, hogy „éreztek, amit a föld szive rezdül, megvonaglik róla, völgy, halom...” (Folytatom.)

(Csáktörtnyi.) DR. CSONGOR GERGELY.

Császárfarás Alsöldendván

100 év múlva.

(Hamoros karcolat a jövő Alsöldendváról.)

Valamelyik jökevű lendvai ur arra a tréfas elhatározásra jutott, hogy lefotografálja a fizetés közzelmenyt a 100 év múlva. És meg is eszelekedett, sőt tovább ment: kiszívnezve sokszorosítottatta egy lendvai nyomdacsélt, mely ma bizonyos 100 év multán „Balkányi Ernő utóda lendvai nyomdászvénytársaság” nevet fogja venni. Sőt azt is olvashatni a sokszorosított közbábrándon, hogy: Utányonjárás tiós!

Vajjon a megvalósítás is?

Ebből a 100 év multáni jövendő vörösből írók egy cikket, hogy ugy mondanj egy hivatalos tudósítást, mint a jövőben 100.000 példányban megjelenő „Alsöldendvai Híradó” politikai napilap egyik riportere.

— A minden oroszok cárja és a svéd király Alsöldendván. (Saját tudósítónktól.) Amint már lapunk előző számaiban jelezteik, a két barátságos felség és hő 30-án a nagy motorizált jón városunkban végignézni, mely a Fekete-(Ér)-folyó lendvai mólója előtt fog megvárakozni. Tíz tucatnyi a nagy hadiszállású deszka-melyel a külföld a jövőre nézve mindinkább előtérbe igyekszik nyomulni, városunk általános ismert áldozatkészsége ismét fényes kifejezésre jutott akkor, midőn két montior t a saját költségen építettet és szerelt fel s e két montior a felségés vendégek névére keresztelte. A két vendéget annyira megővendeztetet városunk eme figyelmesség, hogy nem akarta elmulasztani, miszerint személyesen vegyen részt a montiorok keresztelésén.

A világ minden tájáról tegnap megérkezett hírlapírókat, városunk újságírói nével

legfőbb Oszeszy M. Victor felőlérszekerest és lapatlajdosnók, a lendvai sajtó-egyesület lí-nöke fogadta. Az urak titéletelére tegnap nagyszabású bankett volt, hol zászám órdal megnyitvánval a külföldök osztatlan csodálkozására városunk rohamos fejlődéséről. És nem is csodálkozhattunk. A régi „köz”-nek helyen az alsöldendvai kir. Tábla impozáns hólakoztatvá, mely legfj. Laschober Ödön műegyetmi tanár tervel szerint készült, a modern berendezési fogígmázium, a lendvai új dalszínház, a lendvai klinika, a villanyos r. t. igazgatósági épülete, a takarekpnzár, mind-mind a modern építkezés egy-egy monumentális, mesésépő alkotása.

A fogadtatás lefolyását józ számunkban fogjuk közölni, itt csupán a programot baktörökndek előterjeszten.

Délőlt 11 órakor fogadtatás a gőzhajózási r. t. igazgatóságtól a várót. A hazszári vendégek fogadtatására minden közintézmény képviselteti fogja magát; erre az alkalomra városunkba érkezett chonkeagyháti és tubolyszeg ifj. dr. Tuboly Jenő szerettet képviselőnk. A kir. Táblát és bírói kart ifj. Koch Ödön táblai elnök képviseli, a postai, igazgatósági miklósvári Ducky Lajos, a villanyos részvénytársaság dr. Mészáros Alchibades, a takarekpnzár szt.-lőrinci Szabó Pál vezérigazgató, a városi közigazgatás Ascheri Teofil foglalmárster, a szepművészeti muzeumot Szekerés István dr. föltűkár, szb. szb.

Délután 3 órakor ebéd a városi díszteremben, utána séta-autombolizás.

Este díszelőadás lesz a dalszínházban, mikor is „Trisztán és Isoldé” kerül színré új bemutatással, legeszelegibb Tóth Pál karizagató személyes vezetése mellett.

Este kiváltású, tüzi-játék, fonte limeunése a nagyterü szökőkútján. A szolgáltatók ki-rendelt katonaságot báró Beck H. ezredes személyesen vezényli.

A fejlelmi vendégeket legelőbbség megbízásból, városunk régi jóakarójai, baróti Seival Tuta báró katezolja.

— I. —

HIREK.

— A polgári iskola záróünnepélye. Az alsöldendvai polgári fiúiskola csütörtökön délután 4 órakor tartotta záróünnepélyes záróünnepélyét, mely alkalommal nagy intelligens közönség jött össze a rajzteremben. Az ünneppelyvel kapcsolatosan volt az énekvizsga, továbbá a jutalmak kiosztása is. — A műsor a következő volt:

1. „Himnusz.” Kölcseytől. Énekelte a II., III. és IV. osztály. 2. „Losoncnyét.” Tómpótló, Szavaltá Platschek Jenő ú. tanuló. 3. „Sztityia vírtérek...” Énekelte az I. osztály. 4. „A jogoly lények.” Csengey Gusztávtól. Szavaltá Lantos János ú. o. t. 5. „Vadász-dal.” Énekelte a II., III. és IV. osztály. 6. „Talpra magyar.” Énekelte az I. osztály. 7. „A király esküje.” Petőfitől. Szavaltá Maurer Lipót III. o. tan. 8. „Kis lak áll a nagy Duna mentében...” Énekelte az I. osztály. 9. „Ivas közben.” Petőfitől. Előadta Koczén Ferenc ú. o. t. 10. „Hunyady János magyar marsa.” Énekelte a II., III. és IV. osztály. 11. „Avirangok megittatni nem lehet...” Énekelte az I. osztály. 12. Bucusz-beszéd a IV. osztályt végzett növendékek nevében. Elmondta Poróds István ú. o. t. 13. „Rákóczi keseregője.” Énekelte a II., III. és IV. osztály. 14. „Hej, haj, kis virág...” Énekelte az I. osztály.

Az értelem, szép szavulatok, énekek és beszéd után Kiss Dénes igazgató mondotta el író beszédet az ifjusághoz, majd pedig köszönetet mondott a közönség érdeklődéséért. Ezután a jutalmak kiosztása következett. Péntéki jutalm-t kaptak: a Molnár Pál-féle 800 koronás alapítvány évi kamatából (35 K 95 f.) 200 koronát Poróds István ú. o. tan., 15 K 95 fillér Vécér László lí. oszt. tan., az Iványi-féle 200 koronás alapítvány az évi kamatból (10 K 12 f.) Hospel Ferenc ú. o. t.; a herceg Esterházy-féle 100 koronás alapítvány kamatát (5 K 05 f.) Paizsár Antal ú. o. tanuló; a helybeli író. hitközség által a hitnabban legjobb elemenetelt tanútsótt 100r. vallásu tanuló részére felajánlott összegből Kohr Rezső és Klein Gyula ú. o. t. 5—5 kor-t kaptak.

Kiváló szorgalmu, jó viselteli és elemenetelt tanútsótt tanúlok jutalmazására Balkányi Ernő könyvkereskedő 6 drb., Székely Emilné 3 drb. és az ír. hitközség a hitnabban legjobb elemenetelt

izr. vallásu tanuló jutalmazására 2 drb. könyvet adtak; ezekből jutalmat nyertek: Freyer László, Székely Áln, Szőke József, Tóth József, Freyer Mihály, Lipics József, Bezeczer Ferenc, Lantos János, Horváthy Gyula, Klein Gyula, Kórhá Rezső. Az utóttal a „Szózat”-tal ért véget.

Hivatalvizsgálatok. Gróf Bathányi Pál megyénk főispánja e hó 22-én a novai, 23-án a letenyei főszolgabíró hivatalok vizsgálatá meg. Kiseretében voltak: Odor Géza kir. tanácsos, pénzügytanács, dr. Thury Győző m. t. főorvos és dr. Mark Pál főispáni titkár.

Vasuti hír. A Zalából vesszük át a következőket: A nagyváradi letenyei alsórendű vasut műszaki munkálatait Szalay Károly mérnök fölételezen elkészítette a traszevizű alkalmával kifejtett óhajnak megfelelően. Mután a finanszírozás kérdése is megoldottnak tekinthető, valószínű, hogy a tényleges építés megkezdése már nem soká várhat magára.

— A vendek magyarsodása. Vasvármegye vendeklaka vidékein hosszabb idő óta lappangó kulturharc folyt a magyarsági törekvések ellen. Ennek a harcnak vezetője és szótja a vend vidék pásapája volt, amely a „Szevi Mohor” nevű zsláv szövetségben egyesült s magyarellenes magatartásával különösen a felekezeti és az állami iskolák körül való sürdőségeket tette mindennapijává. A közlelem különösen meg az utolsó évtizedben ésszedett ki, jact erősen, annyira, hogy sok helyütt (főképpen a muraszombati járásban) nyílt összefutásokhoz lehetett félni. A legutóbbi hónapokban azonban a vendvidéki pásapág főváogásodott elemeké sikerült az egész vonalon fellépkerekedni s erélyes fölépítésnek az lett az eredménye, hogy a magyarellenes hangulat szító vend papok legnagyobb része kiállt a Szevi Mohoról s magyaryulóló magyartartásáról végleg lemondott. A legtöbb plébános a vend nyelv hitantárs helyébe a magyart vezette be s most, amikor Vasvármegye magyar nyelvű bizottsága a vend vidéket körúrat tette, örömeim tapasztaljuk, hogy a nemreg még iszl. szűfűközsséssel fenyegető feszültségek felengedtek az iskolákban magyar nyelven vizsgálatok meg növekedtek a hittanból is s igen sok vendvidéki pap, aki azelőtt a Szevi Mohorba való tartozásának idején pánszláv érzelmeiről volt ismeretes, szívesen közöntelette a bizottságot magyarsági munkájában és támogatását ígerte anél. Betetőzte a magyar érzelmi vend pásapág fölépítésének sikerét az a lépés, hogy a nemreg még pánszláv izgatást folytató vend papok nagy része beállt a vendvidéki magyar közmvédelesei egyesületbe s ezzel maguk is részt kívánának venni az egyesületnek épp a vendvidékeken folytatott magyarsági munkájában.

— Orvosok gyűlése. Az országos orvosövetség zslávármegyei fiókja évi rendez közgyűlést Keszthelyen tartja f. hó 29-én, a következő tárgysorozatban: 1. Orvosi menütor; 2. Utárlajentés az országos orvosövetség átiratának tárgyalása; a ker. munkásbiztosító és betegsegélyző pénztárakkal újra kötendő szerződés feltételeinek tárgyalása; s tüztűjtás; indítványok.

Rajzkilállítás. Mint előző számbunkban jeleztük, Laschober Ödön polg. isk. rajztanár műveidnekeinek rajzaiból kiállítás rendeztet, mely mint heten a rajtéremben volt megtekinthető. A kiállítás nemcsak az egész évi szorgalmas munkáiról tette tanúságot, de valóságos meglepetésként bennünk egyik-másik rajz precizitása és izlészessége. Mint konstátultuk, Laschobernek az volt a célja, hogy a gyermekekben szunnyadó megfigyelőképeséget, emlékező- és képzőtehetséget felkeltse, akitókat vagyis kielegésné, mután édes szemeivel már regén meglátta, hogy mindenkinek veszőlelettel rajzálási kedve van. De nem elegendő meg azzal, hogy a gyermekek ügyesen tudjanak rajzolni, — tehát mintegy idegen gondolatokat híven visszatámasztani, — hanem céltudatos tanítással odatörkedtet, hogy a gyermek emlékezet utána is képes legyen a legkülönbözőbb tárgyakat, eszközöket stb. felsmerlehetően — magasabb fokon teljes precizitással — lerajzolni, továbbá alkalmat nyújtott arra, hogy eszméiket, gondolataikat képességek és egységességük mérten szép és hasznos ipari alkotásokkal, illetve tervekkel egyesíthessék. Hogy ennek céljára mennyire sikerült a fiatal, tehetséges tanárnak, arról bárki is meggyőződhetett a kiállítás folyamán. — Általánosságban a IV. és II. osztályok igen szép eredményt értek el; az I. és III. osztályokban is kitűntek egyesek. A IV. osztályban különösen ki-

tűntek a következők: Lantos János tervezte a precíz rajz, a helyes elrendezés, az izlészesség megjelmezli, — helyes szerzőkről és jó izlészről tanuskodnak Bezeczer Ferenc, Horváthy Gyula, Poréds István, Szatmári Gyula, Platschek Jenő és Klein Gyula. A rajzok tervei is lenyűgözőek és rendezkivűlti munkaszerelére engedékeny kövekeztetni. — A kiállítás folyamán számosan gratuláltak Laschobernek az életré szép eredményért.

— Jón a főispán! Jón a főispán, egy rövid vizitóra egy nagybírósági hivatal-vizitál. Az ideje bizonyára megint rövid lesz úrrá, ha mindenkivel kezét erősen, akikkel talál. Közben szíjjei né a városban: itt is divívk-e a por, a napól van-ó olyan világos, no meg talán mint feltétlen különlegesség, megtekintni az alsó-utcai kolera-telepet. A város máris a legmesszebbmenő intézkedések megtekintésére, hogy a fogadtatás „főispáni” legyen. Diadalkapu, kivilágítás, tüztűjték nem lesz ugyan, de kivonul a rendőség, kiserőpörtek az utcákat, róza-illatall araszják el az alsó-utcai földöz levegőt, a Király-ház elegáns kerítést bűzölök, sőt hogy lássa a főispán (a neje is vele lesz), miszerint Alsólendva nem egészen olyan szép, mint a környék. — A városban is szótkaak az utacsparak átláthatatlannal porfelhője fogadja a főispáni partny és az őket kísérő diszbandériumot. Szóval szórványu nag a keszülődés s lehet, hogy éppen ez az oka annak, hogy egy dolgóról egészen megfelekedtek. Az öntözésről. Nem öntöztek még az utcákat, pedig a por néha feneketlen. De remélhetőleg helypötlőitök az elmulasztottat is mire a főispán városunkba jön, gondosan fésűlt, lesmitott, megcsolott utcák várják őket. És mi akkor igen szépen megkerjük a főispánt, hogy minél gyakrabban legyen hozzája szerencsénk, mert bizony nálunk csak akkor van nagytakarítás, ha jön a főispán — vizitör...

— Lebukott a kocsiőr. Farkas Vendel bosszualuhégyi fuvaros szerdán delután hór szállított kocsján egyik alsólendvai kereskedőtől árdulott. Útközben elaludhatott a hordó tetéjén, mert mikor Hottzhozért ér, lebukott a kocsiőr és oly szerencsétlenül került a kerékek elé, hogy a kocsi rajta keresztül ment a lánál elcsúsz. Ezzelmeletlen állapotban hozták be Alsólendvára, hol az első orvos segítségben részesült. — Állapota súlyos.

— Ránduljunk Keszthelyre. A Vidéki Hírlapírók Országos Szövetsége a hó 28-án, hétfőn tartja kongresszusát a Balaton tetején, a szabad ég alatt. Este 6 óra tájban gózhajón Keszthelyre érkeznek. A Keszthelyiek nagy ünneppészszeggel fogadják az előleki társaságot. A város hőljei a lehértástú csónakokat, motor-hajókat felvirágozzák, fellobogozzák. Egész hajóraj meg a gózhajó él, amelynek utasait zajos óvációkban részesítik. Este a Balaton villanyfénnyel kivilágítják, fényes tündérszínház varázsolna a vizre. Ezen nagyvásárra immertart meg a városban rendeztek a Balatonon. A Keszthelyen időző színtársulat a vizen rögtönzött uszó színpadon játszik. A vendégek másnap a közeli Hévíz-gyógyfürdőt látogatták meg. Városunk közönsége felejtethetlen napot szerze, ha átrándul Keszthelyre.

— Tűz a szőlőhegyen. Pénteken este 10 óra tájban félrevert harangok kongása zavarta meg a nyugodni térő emberek nyugalmát. Egyszerre vörvörös színt öltött az égbolztart, rémes kiáltások hangzottak, mint kezdetben ugy látszott, mintha egyszerre több ház égett volna a lendvai szőlőhegyen. Nyomban kivonult a tűzoltóság, de a veszedélem nem volt olyan nagy, mint hitték. Bogdán István lakóháza égett s mivel a vízházmí miatt előlatti nem lehetett, a környékelői házak mentettek a tűzoltók, ami sikerült is. Bogdánék már letelekűtek, mikor a házuk kigyúrtak, így aig tudtak valamit megmenteni. A tűz keletkezésének oka eddig még nem derült ki.

— A muraszombati vasut új menetrendje. A körmend—muraszombati h. é. menetrendszárványának legutóbbi gyűlésén felkérte Barthalos István és Póstay Pongrácz igazgatók isztágot, hogy a vasut jelenlegi kedvezőtlen menetrendjének megváltozása céljából tegyenek lépéseket az államasutai igazgatóságánál. Ertesítésünk szerinti a menetrendet a következőképen óhajtának megváltoztatni. A kora hajnalban és reggel háromnegyed 7-ór Muraszombati induló vonatokat legalább másfél órával későbben indítanák, de azért rendszer időben érkezzenek Körmendre. Ugyancsak későbben kellene a delutáni vonatnak indulni, még pedig 6 órákor. Körmendről Muraszombatra már egészen gyökeres vál-

toztatást terveznek. Az első hajnali vonat változatlanul megmaradna. A Körmendről reggel fél 7 órákor induló vonat egészen elmaradna, hanem elcsúszott déli 1 óra után kellene egy vonatnak indulni, amely 4 és 5 óra között érne Muraszombatra. Elmaradna a harmadik s most delután 4 óra, 20 perckor Körmendről induló vonat is s elcsúszott este fél 8 órákor indulna egy vonat, amely 11 és 12 óra között éjjel érkezne Muraszombatra.

— Ott vagyunk, ahol a mádi... Még nem is olyan regén, 1907 augusztus 10-én történt, hogy a helybeli főszolgabíró hivatal—mindnyájuk öszinte öröme, a piaci rendet szabályozta. Kiadott egy époly hivatalos, mint szabórendelet, melyben többek között szó van a termény-árak orvosi vizsgálatáról, no meg a viszontelárusítók uralmáról. (A rendelet a szolgabíró irattárban 5054-907 sz. alatt még ma is el.) Abban a következők pontot olvashatjuk:

„Az elemítésrekor orvsordíró vizsgálatát a közönségi orvos felteszi.” Továbbá „ha kereskedők, akik elemítésrekor szállításával vagy eladásával foglalkoznak, valamint a kofák csak a fogyasztói-közönség szükségletének beszerzésére és pedig meg a bevásárlást a természetiktől, és pedig a nyári hónapokban reggeli fél 8 óráról, a téli hónapokban fél 9 óráról kezdődőleg.” Ugyanekek előtte letepték egy régebbi rendeletet, mely szerint a piac a nyári hónapokban reggeli 6, a téli hónapokban pedig reggeli 7 óráról előbb nem kezdődhetik.

Nem tagadtuk, hogy be lett tartva ez az üdvös intézkedés. De csak egy hétfő, azóta oda-jutottunk, aho a mádi zsláv, ma pedig olyan abszurd dolgokról beszélnek a piacban, mint azelőtt soha. — A szolgabíró azt ismerjük személyesen, tudjuk, hogy minden reggel 7 órákor elcsúsztat a piac előtt. Érdemes volna egyszer, csak egyetlen egyszer is 2 órával előbb szétznie a piacban, hogy nekünk igazat adjon. Meggyőződés róla, hogy még 6 órákor semmit sem lehet kapni a piacra (kivéve a kukorica-lisztet és romlott sertés-zsír), mert a kofák már hajnalban, 4 órákor összevásárolnak mindent és ma, a közönség kétszerez árért vagyunk kénytelenek vásárolni a tüköt. Hogy mit szól ehhez a közönség, ne kívánja hallani a szolgabíró ur, ámbár mondatjuk, hogy Piripócson nagyok lenné a piacban. Soha ahhoz meg mit szólnak, hogy a hatásgyőz magam sem respektálják a rendeleitet? Milyen fogom követelni akkor mi fölünk, hogy respektáljuk? Bocsánat, mi ugy tudjuk, hogy a szolgabíroságnak, mint ma hatásának is, kötelessége a közönség érdekeit megvédeni. No és? Mire várunk? Meddig túrkjuk, hogy maholnap a búrunket is lezuhazk a piacban — a közizgatás nagyobb dicsőségére?!

— Műkedvelői előadás. A lenti-i r. kath. iskola III. és IV. oszt. tanulói a lent-i olváskörök ifjúságának részvételével a hó 29-én műkedvelői előadással egybekötött nyári mulatságot rendeznek. Az előadás kezdete d. u. 5 órákor. Belépő-díj személyenként 60 f. A tiszta jövedelm iskolázterek beszerzésére fordítják.

— Ádám ur a Fekete-érben. Ádám ur, akinek Hódi a másik neve és Vasmegyéből jött a látogatásunkra, sziliszéri öltözékkelülsőben egy kis tavalyalóaszt tartott kedden delután a Fekete-ér mentén. Kedden nagyon meleg volt és szegény Ádám ur ráfogtak, hogy bolond. Pedig Ádám ur már kezdetben kijelentette, hogy egész világban ő az egyedüli okos ember, a többiek a bolondok. Akis júlus 22-én is a jüll begyömbolozva, ruhásan járunk, és hogy megemutása, milyen bátor legyen a talpán, megindult nyomban a város felé, hogy Ferenczykénnel egy spriccer meggyék. Különféle humoros dolgok után megelégedt azzal a gyönyörűséggel, hogy a szende, piruló lánykák kiérnek neki, sőt sikoltanak is, ami Ádám urnak felésleges élvezetet nyújtott. De az haj jött a derült égből a viálm, a lakatnyárból az időközben értesített csendőr és megzavarta Ádám ur ártatlan szórakozását. Ádám urnak, aki különben már 33 éves, csak annyí ideje volt, hogy a legzsűkesegebb ruhadarókat megindáras ránthatta és a nagy meleg ellen a rendőrségi dűtyiba, „hűvöse” internálattott, hogy megindítsék ellene az eljárás közsmeregem elleni vétség címén. És ő megbánnálók ruhásan.

— Német herceg, mint tolnaimegyei vadászati bérlő. Eszterházy Miklós herceg utaladama most készűl bérbérdni a tamási erdőgazdászatt. A minap Tamásiban járt Girot Edmond

lovag, Günther schleswigholsteini hercegnek, a nemzet császár fővadászmasterre (Widmeister) és a vadászonyoktat tanulmányozta. Előreláthatóan meg is kötök a szerződés évi 6000 korona bér mellett. Szeretetteljes gondozás mellett a vadállományt ismét a múlt századki nivóra fog emelkedni.

— **Nagy tíz Kutfujen.** Szombaton délután nagy tíz puszított Kutfej községben, mely 2 lakóházat és 6 paltát tartalmazott. A tíz, valószínűleg gondatlanságból, Logár György házában keletkezett. A kár mintegy 10.000 korona, melynek egyrésze biztosítás révén megtérül.

— **Itt a csorda, hol a csordás?... Bedó** János alsólendvai csordásról megvagygon írva a hivatalos lap lecuttobi számban, hogy úgy itt hagyta a csordát, mint szent Pál az oláhokat, vagyis egy szép napot eltöltött Alsólendváról, azt sem mondván: befellegzett. Ugy hírik, hogy volt oka a szökésre, miután a máséhoz nyult s mivel nem hiteti a hatóság, hogy kamforra vagy zsvay nyomtalanul elhagyta volna e barázás sárteket, kiadta ellene a hivatalos körözvényt. Személyleírása: 43 éves, rk. vallásu, termete magas, arca hosszás vörös, haja gesztenyeszínű, hajusza hossz-szgu vörös, szakállá nincs, orra, szája rendes, fogai épek, külsőleg ismeretlen jele: homlokán kis vágás. Elhúvázaskor barna pörge kalapot, terdőt, ére től barna dolmányt, barna dolmányt, barna csizmadragót és teljésen új csizmát viselt.

— **Bánesmegyi Anekdoták.** „cimen egy igen mulattató kötet jelent meg dr. Szász István író tollából, amelyben a bácskai virtust jellemző, kacagató anekdoták és vig esetek vannak élvezetes módon megírva. A száznál több adoma nemcsak mulattató az olvasóra, de egyben a vigadó Bácsország kedvelő életét ismerteti és így élvezettel olvashatja a szorokóni vigó ügy, mint a nepelet tanulmányozó. A vasok kötetben sok sikerült és eredeti karikatúra is van, ami csak emeli az érdeklődést. A mű megvásárolható 1 kor. 20 filléret Leval János könyvkiadóhivatalban Obecsen, ahol dr. Szászának korábban megjelent „Pestimegyei Anekdoták” kötete is ugyanazt a címet kapta. A két kötet együttes rendelése esetén, ha az összeg előre beküldetik, a művek bermenet küldetnek meg.

— **Borvizsgáló fináncok.** Szomorú napok következnek ezután azokra a korcsmárosokra és vendéglősökre, akik a pincejűkben lévő boraikat javíthatni szokták a nagyobb kelendőség okáért. A pénzügyminiszter ugyanis körrendeletileg utasította közeget és így a zalaezgerségi pénzügyigazgatóságot is, hogy a borkereskedőknek, italmérőknél és termelőknél gyakorolt jövedéki szeméket alkalmával figyelmüket borharmistás megállítására céljából szakszerű ellenőrzésre is megteressék ki s ha kihágást észlelné: arról az illetékes közigazgatási hatóságot haladéktalanul értesítsék. Más szóval úgy áll a dolog, hogy a finánc is borellenőrző közeget lett és ezután nem csak arra figyel fel, hogy az adózás rendben van e, hanem az ital tisztaságára is.

— **Fehér holló.** Vasárnap reggel Kollár József marpartit molnár az Alsólakótot városunkba vezető úton 482 kor. 31 fillért elvesztett. Már-már keresztet vetett a pénzre, mikor megjelent nála egy félloskósi ember, aki hiány nélkül az egész összeget leolvasta eléje. Ugy történt, hogy ő megtalálta a pénzt s mikor a káros kifizetést megadta, nem késett a pénzzel felkeresni.

— Az ilyen „becsületes megtaláló” fehér holló számba megy maupáság!

— **Szerencsétlenül járt vasuti munkás.** Horvát József évek óta raktár munkás volt a zalaszentváni vasuti állomáson. Teendői közé tartozott a vasuton érkezett áruknak kirakása és a továbbbittára váró áruknak a kocsikba való herakása. Amini cbbeli tendőt végzte, az egyik vonat megindult, a kocsikban felhalmozott rezeszek helyükből megmozdulva, Horvátra estek s ez olyan súlyos sérüléseket szenvedett, hogy dacára a gyors és gondos orvosi gyógykezelésnek, néhány nap múlva meghalt.

Szerkesztői üzenetek.

„Elmékedés.” Hogy miért maradt ki, azt majd személyesen közöljük.

K. I. Esztergom. Szivesen fogadjuk munkatársaink közét. De megjegyezzük: 1. a cikkeket a jelenlegiekben ne legyenek hosszabbak; 2. a papírnak csak egyik oldalára kerjük írni; 3. a keziratot mindig szárazlag tessék beküldeni; 4. a keziratot a f-szerkesztő nevére tessék feladni. Újság megv.

Főmunkatárs: IFJ. REVERENCSCSIS ISTVÁN.

Értesítés.

Értesítem a n. érd. közönséget, hogy **július hó 1-én** özv. Neubauer Andrásné urnőtól a Korona épületben lévő

mészárszéket

átveszem és saját nevem alatt tovább vezetem. Ugy itt, mint régi (főutcai) üzletben a legjobb minőségű husokat mérem. Szíves pártfogást kér

Reichenfeld Sándor.

Árlejtési hirdetmény.

A kerkaiklodi r. k. iskolaszék egy **tantermes iskola** építésére pályázatot hirdet. A pályázni óhajtok jelenjenek meg **f. évi július hó 4-én** délután 3 órákor az iklódi r. k. iskolánál.

AZ ELNÖKSÉG,

Divat-szalón.

Nagy Sándorné, Nagy Sándor nyug. bellatincsi kőrgyöző neje, július hó 1-én Alsólendván, a Neubauer-féle házban (a földszinten) női divat-szalont nyit.

A „BUDAPEST” ajándékai az előfizetők részére!

A »BUDAPEST», mely hazafias irányával, tiszta függetlenségi elveivel, élenk és változatos tartalmával több mint 30 éven keresztül a nagy magyar olvasóközönségnek kedvelt újságja lett, egy újabb meglepetéssel kedveskedik hű olvasóinak azon száddal, hogy ezáltal az újság és előfizető között még szorosabb legyen az összeköttetés kapcsol.

Minden év elején teljesen ingyen, csupán a postadíj beklüldése mellett egy értékes, gyönyörű album illeli meg a »BUDAPEST» rendes előfizetőit.

Eddig két ilyen album jelent meg és küldetett el. Az egyiket a »Budapest» 30 éves fennállása alkalmából adta ki

HARMINC ÉV

cimen, mely a lap 30 éves történetét írja le és mutatja be érdekes képekben. Számtalan közlemény foglaltatik benne azon íróktól, kik 30 év alatt a »Budapest» munkatársai voltak. A második ajándék, mely folyó évi január hóban küldetett meg az előfizetőknek, a

VÖRÖSMARTY ALBUM

Ebben a nagy magyar költőnek, Vörösmarty Mihálynak költeményeiből vannak a legszebbek összeválogatva, gyönyörű kivitelű képekkel, a költő legújabb életrajzával, a költő életére vonatkozó érdekes adatokkal. A bekötési táblán, melynek disze szintén dicséri a magyar ípart, Vörösmarty legújabb budapesti szobrának hű dombornyomata látható.

Ezek az ajándékok, melyeknek értéke meghaladja az előfizetés összeg értékét, általános tetszést és meglegedést keltettek az előfizetőknel és ezer meg ezer köszönő és hálaíratot kapott a szerkesztőség és kiadóhivatal.

Ezeknek hatása alatt már készül is a jövő évre szóló ajándék, melyet egykezinyi fog a szerkesztőség még diszesebb és értékesebbé tenni.

De azonfelül is a »BUDAPEST» a lapok között kiváló helyet foglal el. Minden rovata tartalmas és érdekes, nagy és előkelő összeköttetéséinél fogva hirt gyorsak és megbízhatók, szóval a legmagasabb igényeket is kielégíti.

Uj előfizetéseket bármely naptól kezdve elfogadtnak.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 24 korona.	Negyed évre 6 korona.
Fél évre 12 „	Egy hóra 2 „

Amik legalább egy félévre előfizetnek és továbbra is kötelezik magukat, azok egy korona postaköltség beklüldése mellett bármelyik albumra azonnal igényt tarthatnak. Mutatványszámot kívánatra készséggel küld a

BUDAPEST kiadóhivatala
Budapest, IV., Sarkanyus- u. 3.

Alkalmi ajándékok.

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabbak

az arany- és ezüst-ékszer, valamint a China-ezüst dísz tárgyak,

melyek dur választékban és olcsó árak mellett kaphatók nálam.

Nagy raktár fal-, ébresztő- és zseborákban, arany- és ezüst-láncokban, valamint látszerészeti cikkekben. Javítást elvállalok.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész

Alsólendva, Főutca, Balkányi Ernő-féle házban.

Előfizetőknek ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar s kereskedelem.

Előfizetőknek ingyenes hirdetés-rovata.

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, esemege-, liszt-, vetemény-gyárak, ugyanezen norinbergi, üveg- és porcelán-kereskedése. — Deszka-, építőfa- és szénraktár.

ASCHERL JOZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervök készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását. Tanulmányait elsőrendű fővárosi építésznek szerezte.

ÁG ISTVAN vegyeskereskedő deszka- és szénraktár.

BADER HERMAN építész. Nagy raktár kész. férf- és női cipőkben.

BORS ISTVAN kőelgyártó.

BLAU SÁNDOR vasúti vendéglője az állomás mellett. Kétfélekonyha, jó borok, frissen eszoptolt sör.

BRÜNNER SAMU vegyeskereskedő.

BECK MIKSA süteője.

BELLOVICZ FERENC ácsmester. Vegyes minden acsmunkát helyben és vidéken.

„CSIPKES” vendéglő Hosszafaluhan.

DOMA JOZSEF vendéglős Dobronak.

ECKER PÁL kalapos.

ERMEYI JÁNOS habbitű és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU teglaryáros Alsólendván. Teglak és szindelyek a legutolsó kivételben készíttetik.

FERENCZY JOZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT fűszer-, esemege-, norinbergi, rüvid-, diszmi-, játék-, üveg- és porcelán-árú raktára. Nagy választék őr-dívat cikkeikben.

FARAGO ISTVAN borhely- és fodrász.

FRANKO ANTAL vendéglője Turnischán.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerka-szentmiklóson.

FÖLDÉS MOR bankbizományi irodája Csáktóroyán.

FEHER ANTAL köröm- és kecsi-kovács.

GOMBOSY és WENDEL fűszer-, esemege-, rüvid-, norinbergi, üveg- és porcelán-árú kereskedése. Varrókegyes raktára.

GREGORENCICS JOZSEF székviagyára. Kivá-natra székvezetők idekre is szállít.

GÓMZI LAJOS építőiparos Hosszafaluhan. Elvállalja betonhidak és esatornák szakszori készítését.

Szülőoltvány!

Régi szőlők hiányának pótlására 2 éves gyökerű szőlő	20 K
Gyökeres fásoltvány	180 K
„szépségihával	90 K
„zöldoltvány	160 K
Sima	90 K
Gyök. riparia portális vastag	32 K
„2 éves	40 K
Sima riparia portális	18 K
„vékony	8 K
Gyökeres hazai némes vessző	30 K
Sima	10 K

40 legjobb fajban, teljes jótállással, azon kötelezettséggel, hogyha a küldött anyag még nem felel, azt visszavesszem s pénzét visszaszadom. — **Árjegyzék ingyen.** Le van benne írva a Csoda-szőlő, Pozsonyi fehér, Muscat Ottonel, Csabagyöngye. — Hegyi borok eladása.

Borárak:

Gyöngyösi siller	HL 32 K
Visonai	36 K
Gyöngyösi fehér asztali	34 K
„pecsenye	38 K
Visonai Rízling	44 K
„Mustotaly	70 K
„vörös bikavér	70 K

Székelly I. Jzsef
Gyöngyös (Szt.-Urbán templom).

Vendéglősöknek és bortermelőknél nélkülözhetetlen!

„Az új bortörvény“

megjelent és 1 koronáért kapható **Balkányi Ernő** könyvkereskedésében Alsólendván

GERENCSEY GYÖRGY teglamester Zalaegersze-gen (városi teglaryár.) A legjobb minőségű fafe-cserép biterniki rendezhető nála.

GÖNCZ GÁBOR pékmester (Fűske utóda) ajánlja saját felügyelete alatt készült bűdi rozsenyverőt és süteményeit.

GAÁI SÁNDOR, a redőli hengergyőzmalom új ber-tője ajánlja újonnan átalakított malmét minden-nemű gabonák őrlésére.

HIRSCHL IGNACZ vegyeskereskedő Letenye.

HEGEDÜCS ISTVAN eszindája.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Turnischán.

HORVÁTH LAJOS borhely. Hlatszerek raktára.

HEGEDÜS SÁNDOR építelő-és bútor-asztalos.

HAAS MIKSA vegyészítő és műfestő Zalaegerszeg. Gyűjtőtelep Alsólendván Blau és Bartos üzletben.

IVANUS FERENC ácsmester Alsólendván — Hossz-falu. Elvállal minden és szakmába vágó munkát.

KÁRDOS TESTVÉREK vendéglője a „Magyar szabóházhoz” Hosszafaluhan. Kétféle magyar étel-ek, jó borok, frissen eszoptolt sör.

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerekpár-és varró gép-javitó műhelye Csáktóroyán.

LEVASICS FERENC építőiparos.

LOVENYÁK VINCE borhely és fodrász Dobronak.

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domonice.

MAYER ÖDÖN óras és ókszerész. Nagy raktár china-ezist árúiban.

MANDELBAUM MOR rüvid-és divatárú kereskedő.

MAURER FERENC szabófestő és mazoló. Elfogad minden és szakmába vágó munkát egy helyben, mint a vidéken.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedő. Legnagyobb választék vas-és vasalásokban. Varrógep, gép-lásdgi gép-, szén-, cement-és molnó-kraktár.

MURCSIS LAJOS építőiparos. Elvállalja minden és szakmába vágó munka felkísmeretes készítését.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője. kavézárú és szállodája.

SCHWARCZ LIPÓT bútorkereskedő Varasd.

POLLÁK LAZÁR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-árúda.

RAPOSA FERENC építőiparos (lakik Alsólendván, a hegyen.) Elvállal minden és szakba vágó munkát.

ROSENBERGER DÁVID kereskedő Zalaüksán.

STERN DÁVID vegyeskereskedő az állomás mel-lett. Fuvározatok a legelőszöbben elvállaltatnak.

SCHWARCZ KÁROLY börtörkereskedő és székvi-gyáros.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi (u. p. Kerka-szentmiklós.)

STERMANN JOZSEF ácsmester Hosszafalu — Alsólendván. Minden és szakmába vágó dolgok elvállal egy helyben, mint vidéken.

SCHWARCZ ETEKKA vegyeskereskedő a Kani-szai utcában.

TIVADAR FERENC vas-és fűszerkereskedő.

TÖRÖK SÁNDOR építész és börtörkereskedő.

TANTALITS JOZSEF vendéglője Zalaüksán.

Öz. TUSKE FERENCZ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedő, mesz-és cement-raktára és cement-árú készítése.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen olcsón elad fas és zöld szőlőoltványokat a legjobb bor-és esemege-fajokban. Különösen ajánlja a kereza-oltványokat Szőlőtelepét helyben és vidéken olcsón elvállal

WORTMAN BENŐ rüvid-és divatárú-kereskedő. Nagy raktár haitói és tetmetkezési kellekkekben.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó. — Kész férfi-és gyermekruhákat gyári raktára.

WALTERSDOLFER ADOLF meszáros.

WEISZENSTERN IGNACZ vendéglős Turnischán.

WEISZ LIPÓT férfi-és női-divatárú üzlete. A világűrű vaci Kobrak-cipő egyedüli raktára.

WEINBERGER ÖDÖN mesz-és vegyeskereskedő

ZOMBORI MIHALY higiénikusan berendezett fodrász-terme a Fő-utcában (Tivadar-féle út ház.)

Szülő-oltvány

és vesszőről nagy képmű árjegyzékemet ingyen és bérmentve küldöm meg, s ki emet tudatja. Ezen könyvet meg az is kérje, a ki rendelni nem akar, mert sok hasznos tudnivalót tartalmaz. Gyökeres oltványokból, amerikai és európai sima és gyökeres vesszőkből, a világűrű Delavare-ból másfél millió készlet.

Otso ár és pontos kiszóigatás.

Cím:

SZÜCS SÁNDOR FIA szőlőtelep
Bihardíószeg.

Az Orsz. Gyermekevő Liga

sorsjegyei

darabonkint 1 korona 50 fillérért kaphatók:

Balkányi Ernőnél Alsólendván.

Minden sorsjegy nyer!

Huzás már július 1-én!

Nyári menetrend

kapható 40 fillérért Balkányi Ernőnél Alsólendván

BUTOR!

Asztalos és kárpitozott, valamint vas-és rézbu-torok nagy raktára.

Schwarcz Lipót Varasd.

Legelőszöbb, legelőnyösebb be-vásárlási forrás teljes menyszaz-szonyi kelengyék, szállodák, ven-déglők és magánosok részére.

Képmű mintakönyv kívánatra ingyen!